

Mihaela Chițac

LUMEA
LUI
ROZI
COZI

cu ilustrații realizate de autoare

București, 2020

Ilustrația: Mihaela Chițac

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CHIȚAC, MIHAELA

Lumea lui Rozi Cozi / Mihaela Chițac ; cu il. realizate de autoare. - București : Bifrost, 2020

ISBN 978-606-95077-2-8

087.5

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2020

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

CUPRINS

7	PREFAȚĂ
13	ROZI OGLINJOARA
15	PĂPUȘA ROZI COZI
19	ȚESTUȘA
23	WORMUȘOR
27	MOLI-RULE
31	LIMBĂ-ȘUIE!
35	SOMNORICI
39	ACE MICI
41	REPĂRIC ȘI RAPA-RAP
45	LOLI POLO
49	LURI MAX
53	SALSI
57	SUPA DE NORI
59	VĂCUȚA LILU-LA

63	IHA-IHA, HI-HI!
67	CĂPRIȚA-N PIJAMA
69	PIF-PUF!
73	CÂINE CU BULINE
75	PAPĂ-LAPTE
79	ROZI-COZI ȘI GIRAFA
93	ZORZE
97	HULA-HOPLA
99	GUȘI-GUS
103	LĂPTUCA GÂȘTEI
107	CLONC!
111	IEZII ZUZI ȘI CALUL BREAZ
113	ELEFANTUL DE CENUȘĂ
117	OLI BONI
121	ÎN PĂDUREA ARĂMIE

Prefață

Mihaela Chițac, evadând puțin din arealul literaturii pentru adulți, se adresează de această dată, cu o carte de versuri, copiilor. O face asumându-și eventuale riscuri inerente, privitoare la șansele de impact asupra celor mici, în condițiile în care lectura pierde tot mai mult teren în fața tehnologiilor electronice. Însă **Lumea lui Rozi Cozi** e o carte suficient de incitantă spre a atrage atenția și curiozitatea micului cititor. Ea conține toate ingredientele care să-i asigure succesul. Pentru că autoarea izbutește să creeze un univers viu, populat cu personaje interesante și credibile. Cititorii mici vor fi cu siguranță satisfăcuți, dacă ne gândim la apetitul lor imaginativ, la gustul candid pentru fantezie și aventură. Adăugând la acestea șarjele de umor și bună dispoziție, precum și excelentele ilustrații colorate aparținând chiar

autoarei, vom obține tabloul complet al unei reușite editoriale. Se știe că printre copii poezia nu poate concura basmul sau povestirea, în general pline de acțiune. Versurile, oricât de meșteșugite, vor capta mai puțin interes decât narațiuni precum, să zicem, Harry Potter. Dar important este ca produsul liric să ajungă cât mai aproape de inima cititorului, marcându-i sensibilitatea și îmbogățindu-l spiritual.

Textele Mihaelei Chițac, descifrând cu abilitate mecanismele psihologiei infantile, prilejuiesc un fel de călătorie într-o lume basmică, pe unde cei mici simt neconținut nevoia să hălăduiască. Copiii sunt, prin definiție, mai atașați ideii de miracol decât adulții. Ei acceptă firesc orice provocare venind dinspre zona imaginarului. Prin urmare, versurile Mihaelei Chițac, navigând

Într-o lume de plăsmuiri, vor fi receptate cu interes. Ele propun, convingător, o perpetuă fraternizare nu doar cu natura, ci și cu toate viețuitoarele acesteia. Iată, Rozi Cozi, în ipostaza sa de temerară geografă, se atașează total de Rafa, girafa uriașă, rezultând o relație bazată pe sinceritate și înțelegere reciprocă. Evident, toate fapăturile naturii, patrupede, păsări sau insecte, vorbesc limba oamenilor, împărtășesc aceleași bucurii și necazuri, având de rezolvat, în mediul lor, aceleași probleme de viață. Și chiar se zbat să găsească soluții, să depășească obstacole, încât cititorul-copil, prins emoțional în jocul lor, le devine repede aliat, bucurându-se sau suferind odată cu ele. Ceea ce domină discursul liric al poetei este fără îndoială ludicul. Iar meritul Mihaelei Chițac rezidă și în acest fapt: că determină, producând narațiuni dinamice și animate, empatia și solidarizarea publicului infantil, invitat să participe la găsirea soluțiilor. Lăudabilă e și creionarea personajelor: cu ochi și dexteritate de pictor,

utilizând masiv personificarea, ea reușește portrete de mare plasticitate, veritabile definiții pentru eroii și eroinele cărții. Tușele din care se înfiripă chipul cârțiței Moli-Ruli sunt impecabile: „Mușuroi de catifea / Mișună prin curtea mea / (...) Vrea să iasă la șosea / Să mai bea câte-o cafea / (...) Deocamdată stă la țară. / Ziua sapă, noaptea ară” (*Moli-Ruli*). Melcul e văzut prin prisma eforturilor sale constructive, ca un meșter plin de responsabilități: „Munca lui nu e ușoară. / O ruletă desfășoară, / Desenează cu compasul, / Măsoară apoi cu pasul. / Scoate și cornițele / Să le-arate schițele” (*Loli-Polo*). Infuziile umoristice au menirea de a spori atractivitatea textului, cu ecou direct asupra cititorului. În ce-l privește pe „elefantul de cenușă”, acesta, „cu-n creion cât un copac / Vrea să-ți dea autograf”, iar trompa sa e „un furtun lung” (...) „pentru fildeșii cei noi / Să-i spele pe amândoi”. Cine să conteste veridicitatea acestor caracteristici ale pachidermului? Un alt portret, putând servi și ca ghicitoare, se

referă la văcuța Lilu-La: „Bot cu nări și buze groase, / Ochii mari, gene întoarse. / Pe cap poartă două coarne / Sidefate, drept zorzoane / (...) Vârful cozii, pământuf, / Pentru muște și zăduf”. Avem și un cățel inocent, exasperat de sezonul rece: „cu ciorapi de bumbăcel” și „haine croșetate pân-la cot”, „Stă-n brațe ghemuit covrig. / Bunica-l apără de frig”(Pif-Puf!). Iar în privința confratelui său dalmațian, cu blănița pătată, explicația poetei, sugubeață, va fi întru totul crezută de virtualii cititori: „S-a culcat pe un cearșaf / Cu buline desenat... / Dar vai, când s-a ridicat, / De ele n-a mai scăpat. / S-a spălat, s-a scuturat, / A lătrat, le-a alungat... / Bulinele s-au pitit, / De blăniță s-au lipit”(Câine cu buline). De reținut și definiția laconică a viermișorului din fructe, numit atât de sugestiv *wormușor*: „un șnur de mărtișor”. Din panoplia stilistică a autoarei nu lipsesc nici paradoxul ori substratul parabolic, așa cum sunt prezente tandrețea sau nota de eleganță și grație. Și încă ceva: canavaua epică pe care se petrec întâmplările în natură

are mereu inclusă o componentă educativă. „Evenimentele” evocate de autoare trimit de fiecare dată către o semnificație morală, către o învățătură. Participând sufletește la acțiune, micul cititor va absorbi volens-nolens aceste trimiteri subliminale, cu neîndoielnice consecințe formative pentru el. Impactul educativ e cu atât mai roditor cu cât intențiile pedagogice sunt mai atent și mai minuțios disimulate. Nimic forțat în demersul poetei. Rozi Cozi are cosițe blonde și îngrijite, dar „dacă nu-i pieptănată. / Părul fin de veveriță / Ar semăna cu o căpiță” și „s-ar numi Ciufulici”. Suficiente argumente pentru ea, dar și pentru micii săi prieteni, care află aceste lucruri, încât să evite cu grijă asemenea situații. Respectând conceptul basmic în care se încadrează „lumea” sa închipuită, toate punerile în scenă ale poetei conțin câte un tonic happy end. Nu întâmplător cartea se încheie cu o serbare fastuoasă, la care participă, ca artiști sau ca spectatori, pe o scenă nocturnă, toată fauna pădurii: „Ies

artiști în număr mare / Să ia parte la serbare
/(...) Lighioanele repetă, / Au și circ și operetă
/(...) Mogâldețele se-adună, / Greierii le cântă-
n strună, / Licuricii-mpart bilete”. Și toți „se
întrec făcând pe scenă / Minunate ghidușii”.
Cu **Lumea lui Rozi Cozi** Mihaela Chițac

realizează un fel de dicționar sui generis,
vesel și nealfabetic, scris cu talent, într-un stil
agreabil și caracterizat prin fluentă, de a cărei
magie în rândul micilor cititori nu ne îndoim
nicio clipă.

Victor Teișanu

LUMEA

LUI

ROZI

COZI

ROZI OGLINJOARA

Sunt Rozi, o oglinjoară
De perete, rotunjoară.
O lumină fermecată
Într-o ramă patinată!

N-am o sarcină ușoară
Chipul să ți-l fac s-apară
Din tunelul meu rotund.
Mă privești, eu te ascult.

Care ți-e ascunzătoarea,
Unde-mi ții înfățișarea?
Tu întrebi, eu îți răspund:
Tu ești Rozi? Rozi sunt!

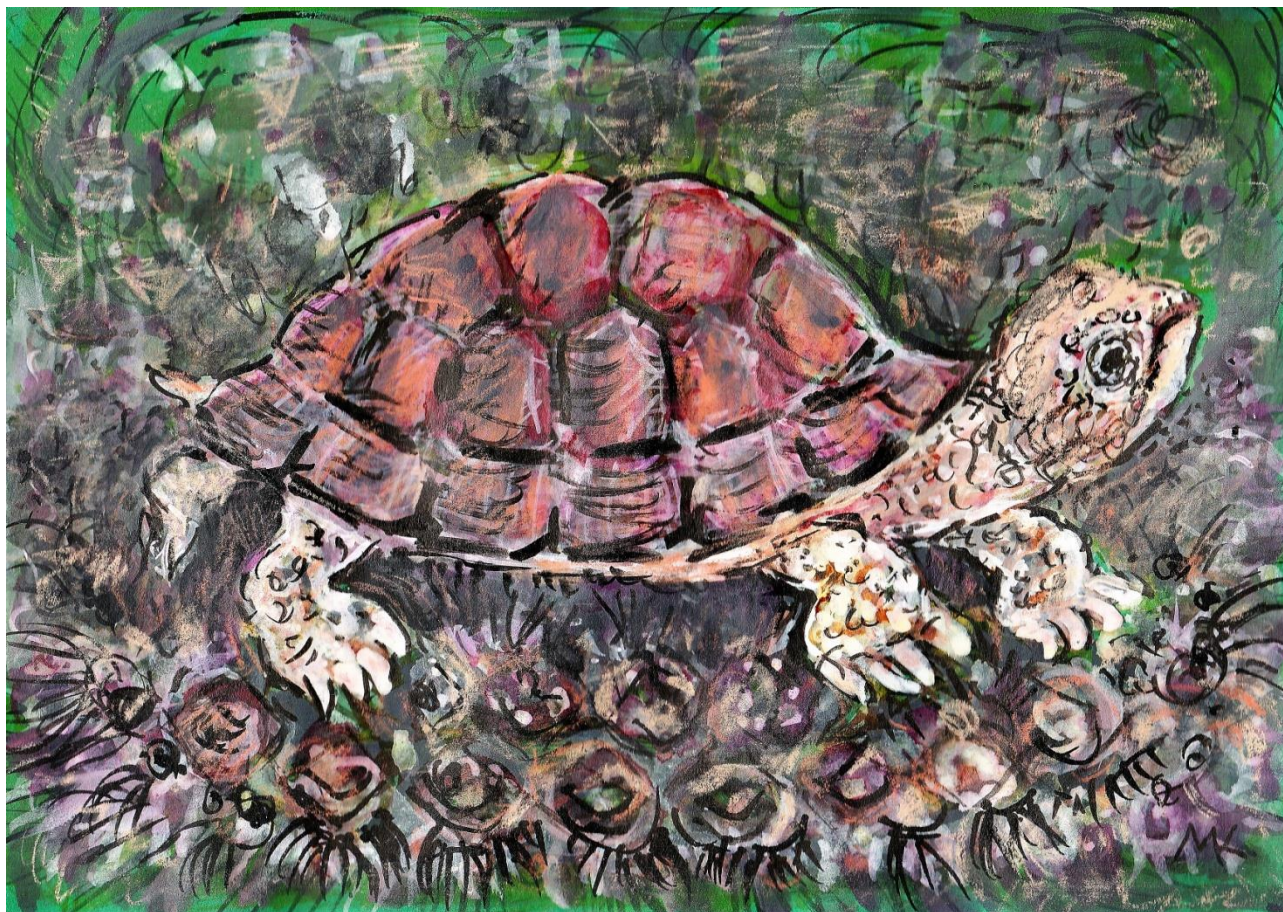
PĂPUȘA ROZI COZI

Rozi Cozi are cozi,
Dar e și frumoasă coz.
E-o păpușă cu rochiță
Și cu obrăjorii roz.
Părul ei blond, de mătase,
Se împletește-n câte trei
Lungi șuvițe unduioase,
Să le mângâi, vrei nu vrei.
Un motan, pe nume Ozi,
Jucăuș și aiurit,
S-a jucat cu Rozi Cozi,
Cozile i-a încâlcit!
Dacă rochia nu-i călcată
Nu mai e la fel de șic
Și păpușa preferată

Va zăcea la colț uitată
Smotocită de pisic.
Iar dacă nu-i pieptănată,
Părul fin de veveriță
Ar semăna cu-o căpiță
Și-ar ajunge, cine știe,
În grădină la bunici...
Dar acolo Rozi Cozi
S-ar numi doar Ciufulici!

ȚESTUȘA

Pentru pielea ei golașă,
Țestușa, broasca țestoasă,
Are-o platoșă drept casă.
O carcasă arătoasă
Cu modele în relief
Încrustată în sîdef.

A pus preșuri la intrare
Să se șteargă pe picioare.
Și-a aranjat sub capac
Mobilierul de iatac
Cu butoni din abanos
Și mînere tari de os.

Lenjeria apretată
În sertare-i ordonată.
Țestuşa merge agale.
Sub carapace închide
Uşile în balamale.
Dacă baţi, nu îţi deschide!

